

TORPPIS

TORPANPERÄN PÄIVÄKODIN TIEDOTUSLEHTI 1987

15-VUOTISNUMERO

KUVA: LAURI RAIPPALINNA

"KYLLÄ SYNTTÄRIT ON MUKAVIA"

Kaupungin tervehdys

Seppo Santanen
Apulaiskaupunginjohtaja

Laajavuori oli ennen suurta erämaata, kaukana kaupungin kiireistä. Torpanperän päiväkodin paikalla oli pieni Takalan torppa. Oli harmaa tupa, navetta, liiteri ja sauna. Olematon kärrytie meni pihan poikki Haukkalaan päin ja kinttupolku kiemurteli saunan ja kaivon välistä perunapellon laitaan ja siitä Vuorilammelle.

Talvisin liikuttiin suksilla ja reellä. Takalan torpan aitivierillä olivat Laajavuoren parhaat mansikat ja puron vesi oli kirkasta ja hyvää. Takalan torpan tienoilla oli aina aurinkoista ja lämmintä. Torpan väki ja hevonen, kaksi lehmää ja kanat, kaikki olivat ystävällisiä meille pikkupojille.

Kaupunki esittää kiitokset ja onnittelet kannatusyhdistykselle ja sen piirissä toimiville siitä arvokkaasta työstä, mitä päiväkodissa lasten parhaaksi tehdään.

Aikanaan Teidän lapset muistavat Torpanperää kuten minä Takalan torppaa, pienellä haikkeudella.

Torpanperän päiväkotijyväskylässä

Erkki Torppa
Sosiaalijohtaja

Jyväskylän kaupungin hallinnossa on viime kuukausina käyty vilkasta keskustelua kaupungin tehtävästä, profiilista ja tulevasta kehittämislinjoista. Keskustelu on usein kohdistunut Jyväskylän koulukaupunki-, kasvatus- ja kulttuuriperinteisiin sekä siihen, että kaupunkimme haluaa ylläpitää ja vahvistaa tätä rooliaan. Myös lasten päivähoidon perinteet ovat Jyväskylässä mittavat. Kaupunkimme on halunnut ja haluaa pitää huolta asukkaistaan koko elämänsä ajan.

Päivähoidon taso ja palvelujen monipuolisuus Jyväskylässä kestää hyvin valtakunnallisen vertailun. Kunnallisen päiväkotiperhepäivähoito- ja leikkitoiminnan lisäksi on kaupungissamme useita yksityisiä päivähoitoyksiköitä. Nämä tarjoavat vaihtoehtoisia hoitomalleja lapsiperheille. Torpanperän päiväkotia on 15-vuotisen toiminnan ajan turvannut Kortepohjan alueen osapäiväisen hoidon palvelutarpeita. Huolimatta alueen lapsimäärän muutoksista on palvelun kysyntä jatkuvasti ollut suuri.

Kaupunkimme ei pysty lähi-vuosina tyydyttämään lasten päivähoitotarpeita. Tämä jo si-

nällään puoltaa yksityisen päivähoidon osuutta koko kentässä. Toisaalta aivan erityisenä valttina Torpanperän tapaisissa järjestelyissä on käyttäjien/asiakkaitten oma suora osallistuminen palvelun tuottamiseen ja hallintoon. Tällaisena ratkaisu tukee niitä pyrkimyksiä, mitä kunnallisen päivähoidonkin puolella tavoitellaan asiakasdemokratiassa.

Kuluvan vuoden aikana Jyväskylän päivähoidossa on erityisenä painoalueena leikkitoiminnan kehittäminen. Tämä merkitsee myös tiivistyvää yhteistyötä Torpanperän päiväkodin kanssa. Uskon, että hyvän yhteistyön jatkuminen kaupungin ja Torpanperän kesken tukee toisaalta molempien palveluorganisaatioitten kehitystä ja toisaalta se ennen kaikkea turvaa Kortepohjan alueen lapsiperheille hyvät osallistumismahdollisuudet ja korkeatasoiset palvelut. Yhdessä pystymme tekemään Jyväskylästä onnellisten lasten ja tyytyväisten aikuisten kylää.

Toivotan Jyväskylän sosiaalikeskuksen puolesta onnea Torpanperän päiväkodin kasvatus-työlle ja onnea myös sen hallinnossa mukana oleville.

Torpanperän päiväkotitukee kotien kasvatusta

Kortepohjan lasten vanhempia askarruttavat todennäköisesti samat kasvatuskysymykset kuin muitakin suomalaisia vanhempia. Mikko Ojalan 1985 kokoamien tutkimustulosten mukaan vanhemmat tuntevat itsensä epävarmoiksi kasvattajina. Suurin osa kokee tietonsa puutteelliseksi kasvatuskysymyksissä. Vain 20 prosenttia vanhemmista pystyy vastaamaan oikein yli kahteen kolmasosaan lapsen kehittymiseen liittyvistä varsin tavanomaisista kysymyksistä.

Vain noin 6 prosenttia vanhemmista katsoo selviävänsä kasvatuksesta ilman huolia. Kartoituksen mukaan huolet ryhmittäytyvät pääsääntöisesti neljään kimppeeseen.

* Keskeisin huolenaihe muodostuu vaikeuksista, joita kasvattajalla esiintyy silloin, kun hän kohtaa aktiivisen, tiedonhailuisen, ympäristöönsä vaikuttavan ja sosiaaliin kontakteihin pyrkivän lapsen. Miten menetellä lapsen kyselyssä jatkuvasti "Mitä minä tekisin" tai kun lapsi leikkiikin liian rajusti, on liian toimielias tai ärtynyt?

* Toisen ongelmaryhmän sisältönä on vanhempien huolestuneisuus siitä, kehittykö lapsi ikä- ja kehitysvaiheensa edellyttämällä tavalla. Ainakin alle kaksi-kolmivuotiaiden lasten vanhempia askarruttaa esimerkiksi se, imeekö lapsi peukalooaan, sormeaan vai tuttia tai oppiiko

hän kävelemään ja puhumaan ajoissa. Tai mitä tehdä kun lapsi kastelee vielä lähellä kouluikä. * Kolmannen sisällöllisesti oman kokonaisuuden muodostaa vanhempien huoli siitä, että lapsi on alistuvainen, hänellä on vaikeuksia toimia yhdessä toisten lasten kanssa, hän pelästyy herkästi tai on liian ujo ja hänen on vaikea erota vanhemmistaan.

* Neljäs ongelmaryhmä on edellisiä harvinaisempi. Kysymyksessä ovat lapsen erityisongelmat, esimerkiksi pakonomaiset kasvolikkeet tai änkytys.

Vanhempien halu ja huoli turvata lastensa kehitys oli keskeinen innoite Torpanperän päiväkodin perustamiselle reilut 15 vuotta sitten. Silloin ehkä oli enemmän muodissa lapsen "kypsytymisen odotteluun" liittyvä kasvuvirikeistön kysyntä.

Vanhempien toivoimme, että päiväkotit täydentäisi sellaista viriketarjontaa, joka kotikasvatuksessa jää vähäiseksi. Nykyisin varhaiskasvatus niin kodeissa kuin päiväkodeissakin on aktiivisempää. Kasvatus on tavoitteellisempää, jolloin kasvatustuloksiakin voidaan arvioida paremmin vertaamalla niitä tavoitteisiin. Kasvatustavoitteiston osa-alueina ovat entistä tietoisemmin fyysinen, sosiaalinen, emotionaalinen, esteettinen, älyllinen, eettinen ja uskonnollinen kasvatus. Etenkin yhteisvastuuseen, rauhaan ja elinympäristön vaalimiseen kasvatta-

minen on tullut selvästi tavoitteellisemmaksi kuluneiden vuosien aikana.

Mikä vaikutus Torpanperän päiväkodilla on ollut siellä virikkeitä saaneisiin lapsiin? Ovatko vanhempien odotukset toteutuneet? Tutkimusta ei ole tehty ja sen tekeminen olisikin erittäin vaikeaa. Suomessa muualla tehdyt tutkimukset (puutteellisia tosin nekin) osoittavat, että keskimäärin päiväkotit tarjoaa hieman paremmat kehitysedellytykset lapselle kuin keskimääräinen koti. Mutta tyyppillinen on myös tutkimustulos, että päiväkotit ei ratkaisevasti edistä mutta ei myöskään haittaa lapsen kehittymistä verrattuna siihen, että lapset varttuvat ensimmäiset kuusi tai seitsemän ikävuottaan kodeissa. Päiväkotien väliset erot vaikutuksissa ovat suuria, mikä johtuu niiden toimintamahdollisuuksista ja toiminnan sisällöstä ja määrästä. Laadullisesti hyvä kodin ulkopuolella tapahtuva hoito voi olla monipuolisemmin lapsen kehitystä tukeva kuin kotihoito. Joidenkin tutkimusten mukaan päiväkotikasvatus näyttää kotikasvatukseen verrattuna saavan aikaan lyhytaikaista, muutaman vuoden kestävästä kasvun edistymistä erityisesti tietojen ja taitojen alueella. Pitkäaikaista etua kotikasvatukseen verrattuna sillä ei tutkimusten mukaan ole. Kaiken kaikkiaan voisi siis olettaa, että Torpanperän päiväkodin kasvatus on ollut yhtä kehittävästä tai

Torpanperän päiväkotit perustettiin reilut 15 vuotta sitten aktiivisten kortepohjalaisten vanhempien ponnistelujen turvin. Tässä artikkelissa yksi perustajajäsenistä, toimintasuunnitelmatyöryhmän vetäjä, *didaktiikan apulaisprofessori Seppo Hämäläinen* tarkastelee päiväkotien kohdistuvia odotuksia ja kasvatustuloksia tutkimusten valossa.

vähän kehittävämpääkin kuin kotikasvatus.

Ensimmäiset Torpanperän päiväkodin lapset ovat nyt noin kahdenkymmenen vuoden ikäisiä, joten itse kukin voi tarkkaila, näkykö nuorten käyttäytymisessä päiväkodin pitkäaikaisia vaikutuksia. Meidän päiväkotimmehan on ollut kerhotoimintatyyppinen, joten sen vaikutukseen ei ole peruspäivähoitoon verrattavaa. Pikakysely ensimmäisten kerholaisten vanhemmille osoitti, että vanhemmat ovat varmoja päiväkodin myönteisistä vaikutuksista. Tyyppillinen piirre 15-vuotismuisteloissa oli seuraava: Jo tietä, että lapsi käyttäytyi toisin päiväkodissa ja sai toisenlaisia virikkeitä kuin kodissa, tuntui huojentavalta; "Että se lauloi, vaikkei kotona sen kuultukaan laulavan tai askarteli mukavasti, vaikka kotona vain tuntui repivän kaiken." Ja silloinkin, kun opettaja kertoi yksiläpisen perheen vanhemmille, että "poika oli määrällävä ja omi kaikki tavarat itselleen", tuntui hyvältä, että asia oli huomattu ja käyttäytymistä pyrittiin päiväkodissa korjaamaan.

Tutkimusten mukaan päiväkodin vaikutus on ensisijaisesti riippuvainen sen fyysisistä puitteista, ulko- ja sisätiloista sekä välineistä, henkilökunnan persoonallisuudesta, koulutustasosta ja lukumäärän suhteesta hoidettavien lasten määrään samoin kuin toiminnan sisällön

monipuolisuudesta ja oikeasta suhteesta kehitysedellytyksiin. Mitä näillä alueilla voitaisiin tehdä? Torpanperän päiväkodissa on alusta alkaen ollut hyvä henkilökunta ja vireä kotien ja päiväkodin välinen yhteistyö. Tätä vahvaa aluetta kannattaa kehittää edelleen, sillä sitä kautta kasvatustuloksetkin näkyvät hyvin. Kaikkien vanhempien osallistuminen yhteistyöhön olisi hyödyllistä siksikin, että siitä saa monia virikkeitä kotikasvatukseen. Sisäisen kehittämisen tueksi esitän lopuksi kysymyksiä, jotka voisivat olla jatkossakin virikkeinä kodin ja päiväkodin yhteistyössä:

Miltä osin yhteistyö vanhempien kanssa toimii, miltä osin ei?

Miten saada mukaan vanhemmat, jotka eivät osallistu yhteistyötilanteisiin?

Miten henkilökunnan täydennyskoulutusta voitaisiin tukea? Mitä yhteistyössä voitaisiin tehdä uuden työntekijän perehdyttämiseksi työyhteisöön?

Miten voitaisiin tukea päiväkodin yhteistyötä eri tahojen kanssa?

Miten päiväkotit hyödyntää saatavilla olevan konsultaatioavun esim. perheneuvolan ja lastentarhanopettajakoulutusten kanssa?

Torpanperän päiväkodin ensimmäisen kehittämisryhmän jäsenenä olen iloinen, että kehittämisryhmä näyttää nyt olevan vi-

Viisitoistavuotiaan Torpanperän päiväkodin vaihteita

Maija-Liisa Hirvi

Näin se alkoi

Torpanperän päiväkodin perustaminen 15 vuotta sitten liittyi Kortepohjan kaupunginosan syntyyn. Ensimmäiset asukkaat muuttivat vuonna 1968 vasta osittain raivattuun Laajavuoren metsään, ja jo vuonna 1971 Kortepohjassa asui melkein kaksi kolmasosaa nykyisestä väestömäärästä. Neljä-viisivuotiaita lapsia oli pari-kolmesataa, ja heistä vain noin neljäsosa oli mahdollista päästä johonkin lähiseudun päiväkotiin. Koska Kortepohjassa ei vielä tuolloin ollut kunnallista päiväkotiä, muutamat aktiiviset vanhemmat päättivät lähettää Kortepohjan perheille kyselyyn, jossa tiedusteltiin perheiden kiinnostusta osapäiväistä lastentarhaa kohtaan. Myönteisiä vastauksia saatiin yli sata, ja noin neljäkymmentä vanhempaa ilmoitti olevansa valmiita talkootyöhön. Niinpä sitten marraskuussa 1971 joukko vanhempia päätti perustaa Kortepohjaan alle kouluikäisille lapsille tarkoitettua leikkikoulun. Sen nimeksi tuli Torpanperän lastentarha ja sen toiminnasta vastasi kannatusyhdistys. Näin syntyi kortepohjalaisien yhteinen Torppis.

Yhdistyksen perustajajäsenistä monet olivat vuosikausia mukana toiminnassa, mm. toinen tilintarkastajista vielä tänäkin päivänä. Lastentarhan toimintaperiaatteena oli alusta alkaen virikkeiden antaminen mahdollisimman monelle lapselle muutamana tuntina viikossa. Perheiden lastenhoito-ongelman ratkaisua ei koskaan otettu tavoitteeksi. Vuonna 1974 lastentarhan nimi muutettiin Torpanperän päiväkodiksi, jonka kehittämiseksi ja toiminnasta vastaa Torpanperän päiväkodin kannatusyhdistys.

Talous ja tilat

Jyväskylän kaupunki on alusta lähtien suhtautunut myönteisesti päiväkodin toimintaan ja tukenut sitä vuosittaisella avustuksella. Torpanperän päiväkoti on kannatusyhdistyksen ylläpitämä yksityinen päiväkoti, jonka toiminta rahoitetaan lasten lukukausimaksuilla, vanhempien jäsen- ja kannatusmaksuilla sekä Jyväskylän kaupungin avustuksilla. Vuonna 1986 päiväkodin talousarvio oli 285 000 markkaa, mistä kaupungin avustus oli 170.000 markkaa. Kuluvana vuonna tehtäneen kaupungin kanssa ostopalvelusopimus, mikä osaltaan antaa päiväkodille paremmat ja vakaammat toimintaedellytykset.

Päiväkodin toiminta aloitettiin Torpanperän huoltorakennuksen kerhohuoneessa, mutta jo vuoden kuluttua siirryttiin epäkäytännöllistä tiloista nykyisiin toimitiloihin Emännäntie 27:än. Aluksi huoneisto vuokrattiin Keskus-Sato Oy:ltä, mutta vuonna 1984 Jyväskylän kaupunki osti sen ja vuokrasi kannatusyhdistykselle. Sekä kaupunki että kannatusyhdistys ovat vuosien mittaan uusineet ja korjanneet nykyisiä tiloja.

Johtokunta ja toimikunnat

Kannatusyhdistyksen johtokunta toimii myös päiväkodin johtokuntana, johon kuuluu lisäksi päiväkodin johtaja. Päiväkodin johtokunta mm. valvoo toimintaa, päättää lasten ottamisesta päiväkotiin, tiedottaa päiväkodin toiminnasta, valmistaa talousarvioesityksen sekä tekee kannatusyhdistykselle ehdotuksia päiväkodin toiminnan edistämiseksi ja antaa lausuntoja päiväkotia koskevista asioista.

Johtokunnan puheenjohtajina ja jäseninä on toiminut useita sellaisia henkilöitä, jotka koulutustaan, asiantuntemustaan ja kokemustaan hyväksi käyttäen ovat aktiivisella työskentelyllään edistäneet päiväkodin toimintaa. Lisäksi johtokunnalla on ollut useita pitkäaikaisia puheenjohtajia, mikä puolestaan on edistänyt toiminnan jatkuvuutta ja suunnitelmallisuutta.

Puheenjohtajina ovat 15 vuoden aikana toimineet hammaslääkäri Raija Komi, piiripäällikkö Ossi Kananen, apulaisprofessori Paula Määttä, perheasiain neuvottelukeskukseen johtaja Paavo Haapakoski, erityisopettaja Leila Taittonen, fil.tri Hilikka Knuuttila, fil.maist. Kaija Kärkkäinen ja museonjohtaja Maija-Liisa Hirvi. Nykyinen puheenjohtaja on taloudenhoitaja Marja-Leena Immonen-Päärnilä.

Johtokunnan alaisuudessa on alusta saakka toiminut kaksi toimikuntaa, jotka nykyisin ovat nimeltään yhteistyötoimikunta ja lehtitoimikunta. Yhteistyötoimikunnan tehtävänä on edistää päiväkodin ja kotien välistä yhteistoimintaa. Se on mm. järjestänyt talkoita, retkiä, kevät- ja joulujuhlia sekä vanhempainiltoja. Useat yksityiset henkilöt sekä liikelaitokset ovat avustuksellaan tehneet mahdolliseksi monet tilaisuudet. Vanhempainiloissa on ollut mukana kasvatust- ja terveysalan asiantuntijoita. Tiedotuslehti Torppis on vuodesta 1976 lähtien ilmestynyt kerran vuodessa. Lehden ensisijaisena tarkoituksena on ollut päiväkodin ja sen toiminnan tunnetuksi tekeminen Kortepohjan alueella. Molemmista toimikunnissa on ollut mukana sekä päiväkodin henkilökuntaa että lasten vanhempia.

"Löytääköhän ope meitä täältä"

"Mitäs me paakarit"

Henkilökunta

Nykyisin päiväkodin vakinaiseen henkilökuntaan kuuluu kaksi lastentarhanopettajaa, joista toinen toimii johtajana, sekä siivooja ja työllisyysvaroin palkattu harjoittelija. Ensimmäisenä vuonna kuitenkin oli vain yksi opettaja, joka vastasi päiväkodin kaikesta toiminnasta. Hän oli lastentarhanopettaja Maija Rantala, jonka tarmokkaan työn ansiosta päiväkodin toiminta käynnistyi hyvin. Päiväkodin muut johtajat ovat olleet sosiaalikasvattaja Laila Nivala, hum.kand. Maire Aittaho, sosiaalikasvattaja Tuula Koistinen, lastentarhanopettaja Teuvo Rantala, lastentarhanopettaja Erna Lehmusjoki ja lastentarhanopettaja Anna Oka-Mäkinen sekä vuodesta 1982 lähtien lastentarhanopettaja Raija Sipilä. Toisen opettajan lisäksi päiväkodissa on ollut myös harjoittelijoita. Päiväkodin johtaja on opetustyönsä lisäksi vastannut myös hallinnollisten asioiden hoidosta sekä toiminut johtokunnan jäsenenä ja sihteerinä.

Päiväkodin henkilökunta vastaa toiminnan sisällöllisestä suunnittelusta ja toteutuksesta. Torpanperän päiväkodin kannatusyhdistys on onnistunut saamaan päiväkotiin ammattitaitoisen, luovan ja oma-aloitteisen henkilökunnan.

Toimintaperiaatteet

Torpanperän päiväkodin toiminnan tavoitteet ovat samat

kuin alle kouluikäisten päiväkotitoiminnan tavoitteet yleensä. Ensimmäisinä vuosina noudatettiin apul.prof. Seppo Hämäläisen johdolla toimineen asiantuntijaryhmän tekemää opetussuunnitelmaa ja soveltuvin osin Jyväskylän yliopiston kasvatus-tieteiden tutkimuslaitoksessa tehtyä esikoulun opetussuunnitelmaa. Päiväkodin pyrkimyksenä on antaa mahdollisimman monelle lapselle muutamana tuntina viikossa sellainen leikki- ja oppimisympäristö, jossa yksityinen lapsi oppii toimimaan yhdessä toisten lasten kanssa, oppii keskittymään ja kuuntelemaan ryhmässä. Esikouluikäisten ryhmässä kiinnitetään huomiota kouluvalmiuksien kehittämiseen.

Torpanperän päiväkodin lapsiryhmät ja niiden kokoontumisajat ovat alusta lähtien olleet samat. Kahtena päivänä viikossa ovat toimineet kolme-nelivuotiaiden ryhmät ja kolmena päivänä viikossa viisi-kuusivuotiaiden ryhmät. Vuosittain noin 70 lapsella on ollut mahdollisuus osallistua päiväkodin toimintaan.

Yksityisen päiväkodin toiminnan jatkuvuus edellyttää nimenomaan aktiivisten ja yhteistyökykyisten vanhempien ja henkilökunnan yhteistä työtä. Tästä Torpanperän päiväkoti on ollut onnistunut esimerkki. 15 toimintavuotensa aikana Torpanperän päiväkoti, Torppis, on ollut yli 1000 lapselle turvallinen leikkipaikka, on edelleenkin ja näin on syytä uskoa olevan tulevaisuudessakin.

Leikki on tärkeä osa Torppista, se kasvattaa, virkistää ja usein naurattaa.

Pertti ja Leila Taittonen ovat kumpikin vuorollaan toimineet Torpanperän päiväkodin kannatusyhdistyksen johtokunnassa 1970-luvun alussa ja 1980-luvun alussa. Esitimme heille kysymyksen:

Millainen merkitys Torppiksella on ollut perheellenne?

- Milloin perheenne siirtyi Torppis-kauteen?

Olimme muuttaneet Yliopistonkadulta Kortepohjaan kesällä 1971. Esikoispoika oli jo koululainen, mutta 5-vuotiaalle pikkuväljelle oli erittäin hyvä asia, että heti syksyllä, marraskuussa alitti toimintansa Torpanperän lastentarha.

- Mitä Torppis on merkinnyt perheellenne?

Torppiksen mukana luonnollisesti tuli heti paljon uusia kavereita niin pojalle kuin isällekin, joka osallistui aktiivisesti muiden vanhempien kanssa monenlaisiin järjestelyihin lastentarhan toiminnan alkuunsaattamiseksi. Oli löydettävä sopiva toimintapaikka, kaikenlaisia tarvikkeita, hankittava opettaja sekä varoja palkkaan ja hankintoihin. Tämyntyyppinen toiminta oli luovaa ja haasteellista ja auttoi perhettämme kotiutumaa nopeasti uuteen asuinympäristöömme. Puuhaaminen yhteisen asian hyväksi antoi mukanaolijalle tyydytystä ja luottamusta siihen, että näin voi itse olla vaikuttamassa jonkun hyvän asian alkamiseen ja kehittämiseen.

- Millaisia mielikuvia sana "Torpanperä" herättää?

Lastentarha sai aluksi käyttöönsä huoltorakennuksen yhteydessä olleen kerhuhuoneen, joka sijaitsi Torpanperä -nimi-

sellä kujalla. Kerhuhuoneella oli muutakin käyttöä, joten se oli väliaikaisratkaisu kunnes kovan etsinnän tuloksena saatiin vuokratuksi nykyinen toimitila Emännäntieltä. Vaikka lastentarha -nimi vaihtuikin päiväkodiksi keväällä 1974, säilyi alkuperäinen Torpanperä -nimitys uudessa nimessä Torpanperän päiväkoti.

- Millaisena koette Torppiksen vaikutuksen ympäristön lapsiin?

Erittäin myönteisenä. Jopa satunnainen ohikulkija ilahtuu päiväkodin kauniista ikkunasoimisteista, ja pienten lasten äitien on kuultu innokkaasti odottavan lastensa kasvamista Torppis-ikään. Yksityisluonteisena ja suhteellisen pienenä kooltaan Torpanperän päiväkoti on yksilöllinen ja kodikas, ja järjestelykysymyksissä joustava. Se antaa lapsille virikkeitä ja sosiaalisia perusvalmiuksia sekä valmiuksia koulua varten. Lapset eivät ehdi väsyä, koska Torppis-päivä on lyhyt. Päiväkodin olemassaolo ja jatkuvuus eivät ole olleet itsestäänselvyksiä, niiden puolesta on pitänyt taistella. On hienoa, että olemme saaneet pitää alueellamme tämyntyyppisen päiväkodin lastemme iloksi ja hyödyksi.

- Miten toinen Torppis-kausi lähti käyntiin?

Kymmenisen vuotta myöhemmin meillä oli uusi torppis-

lainen, 4-vuotias tytär, joka naapurin tyttöjen mukana lähti läheiseen päiväkotiin oppimaan vuorostaan lauluja, leikkejä, askartelua ja yhdessäoloa suuremmassa lapsiryhmässä. Tytär aktivoi äidin osallistumaan päiväkodin toimintaan, koska samoja lauleikkejä ym. harjoiteltiin mielellään kotona, ja sitten tulivat vanhempainillat keskusteluineen, talkooneen ja retkineen. Näiltä ajoilta on lapsuudenkirjaan liimattuna muisto 4-vuotissyntymäpäivästä: autonmallinen onnittelukortti ja saman päivän seinäkalerinlehti.

- Miten koit toiminnan torppislaisena?

Osallistuminen vanhempain Torppiksen tapahtumiin oli oikeastaan jännittävää ja mieluisaa vaihtelua omaan arkielämään. Oli mukava nähdä tämän alueen lapsia läheltä, katsoa säteileviä silmiä ja luottavaisia katseita lasten laulaessa ja puuhattessa taitavien ohjaajien johdolla.

Se oli virkistävää ja antoi usein virikkeitä omaan työhön koulussa. Sitten satuin olemaan mukana harvalukuisessa vuosikokouksessa, jossa tulin valituksi johtokuntaan. Alussa tuntui mahdolltomalta osata toimia sellaisessa luottamustehtävässä, mutta toisten jäsenten taidon ja kokemuksen varassa siitä tuli erittäin mielenkiintoinen vaihe elämässäni.

- Mikä sinä aikana oli merkittävä Torppiksen historiaa?

Vuonna 1983 Torpanperän päiväkodin kannatusyhdistyksen johtokunta teki Jyväskylän kaupunginhallitukselle aloitteen huoneiston saamiseksi Keskus-Sato Oy:ltä kaupungin omistukseen, jolloin päiväkoti vuokrasi sitä kaupungilta. Tämä toteutui ja näin oli edetty iso askel ja turvattu päiväkodin jatkuvuus kaupungin myötävaikutuksella. Oli hyvä jättää vuoro uusille vanhemmille, jotka ovat edelleen kehittäneet päiväkodin toimintaa.

- Mitä toivoisitte Torppikselta jatkossa?

Toivoisimme, että päiväkoti voisi turvallisesti jatkaa toimintaansa ja kehittää myöskin yhteistyötä muihin alueen päiväkoteihin ja esim. Jyväskylän kuulovammaisten kouluun päin.

TULE UUDISTUMAAN

KEVÄTHIUKSET TEILLE TEKEE

KORTEPOHJAN-KAMPAAMO KY

PUH. 252415 ISÄNNÄNT. 1
Avoimna 8.00-19.00 La suljettu
TERVETULOA

KAHVILA-MYYMÄLÄ

Ulpukka
Taittoniekantie 9 B-talo

**TIESITKÖ? Meiltä saat elintarvikkeet myös illalla ja sunnuntai-
na kaupan hintaan.**

Sunn. 12.4. TARJOAMME

KAHVI JA VIINERI **6.00**
UUTUUS Valion **HERKKU TRIO 9.90 11**

Tällä kupongilla 12.-13.4.-87

BRAVO-juomat 2,95 1 1/1 kupongilla

Palvelemme: Arkisin klo 9.00-23.00
sunn. klo 11.00-23.00

UUTTA JYVÄSKYLÄN UIMAHALLISSA

ACU-HIERONTA-LAITE

Kympillä rentouttava selkähieronta.
Käykää kokemassa.

RAVINTOLA KIERRE KORTEPOHJASSA

Viikottaiset ruokatarjoukset **17 mk**

Viikonlopun ruokatarjoukset **25 mk**

- ☆ Tarjoukset voimassa aamusta iltaan
- ☆ joka viikko tarjouksia
- ☆ savuton kabinetti
- ☆ oma ruokalista lapsille

Tervetuloa nauttimaan!

Avoimna: 9.00-24.00 puh. 251 897

MJ SPORT Kaikkeen liikuntaan ja vapaa-aikaan

TEHTAANMYYMÄLÄ

Mauri Jormakka Oy

VEHKAKATU 1, 40700 JYVÄSKYLÄ
PUH. (941) 215055
TELEX 28107 MJSPO SF

avoimna
ma-pe klo 10-18
la 9-13

KIOSKI-KAHVIO ROIHA

Emännäntie 21, JYVÄSKYLÄ
P. 251 925

AVOINNA

Ark. klo 14-21
La klo 12-21
Su klo 12-21

Hyvät valikoimat elintarvikkeita + makeisia sekä lottó ja veikkaus.

Palveleva, edullinen, monipuolinen lähikauppa juuri sinua varten.

RIITAN VALINTA
LAAJAVUORENTIE 5, PUH. 251 161

Palvelemme ma-pe klo 9-18 la klo 9-13
Saat hyvän mielen mukaasi

SUOMURSU-GRILLI

ARK. 18.00-23.00
LAU. 14.00-23.00
SUN. 10.00-23.00

KSipoli VALINTA Kortepohja

Puh. 252 600, 252 700

Kellot, korut, kihlat AINA alennetuina hinnoin!

TMI NIEMINEN

Emännäntie 12 as. 7
2. kerros
puh. 253 630

TERVETULOA TUTUSTUMAAN!

Kokemuksia ja mietteitä Torppistoiminnasta

Liisa Virkki Pentti Mäkinen

Torppis on mainio paikka. Miksikö? Syitä on paljon. Se on lähellä – suorastaan keskellä kylää – siellä on hyvä ammattitaitoinen ja innostava henkilökunta, se antaa lapsille sopivasti virikkeitä ja totuttaa ryhmätoimintaan, siellä on mukavia kavereita ja siellä on kivaa. Lapset ovat lahjomaton mittari. Toiminnan sopivuuden osoittaa se, että neljän lapsen ja usean vuoden torppisjakson "haluttomuuspäivät" voidaan laskea muutamalla sormella. Torppis on kullanarvoisen paikka lapsille, joita hoidetaan kotona tai perhepäivähoidossa. Mikä helpotus ammatti-ihmisten ohjaama kerhotyö onkaan meille äideille/isille/hoitajille, joiden laulutaito muistuttaa määkinää ja peukalo on keskellä kämmentä tai pikkusisarusten päivärytmin läpivienti estää isommat askartelut ja laulut. Minkä ihanan katkon sekä lausi että hoitaja saavatkaan muutaman tunnin kerhoajasta; ajasta joka ei ole liian

pitkä pikkuihmisille, mutta kuitenkin riittävä järkevään pitkäjänteiseenkin toimintaan. Torppis on enemmän kuin päiväkerho; se on pienoispäiväkotona, joka on tarjonnut niukkasbudjetillaan monipuolista, sisältörikasta toimintaa Kortepohjan alueen lapsille.

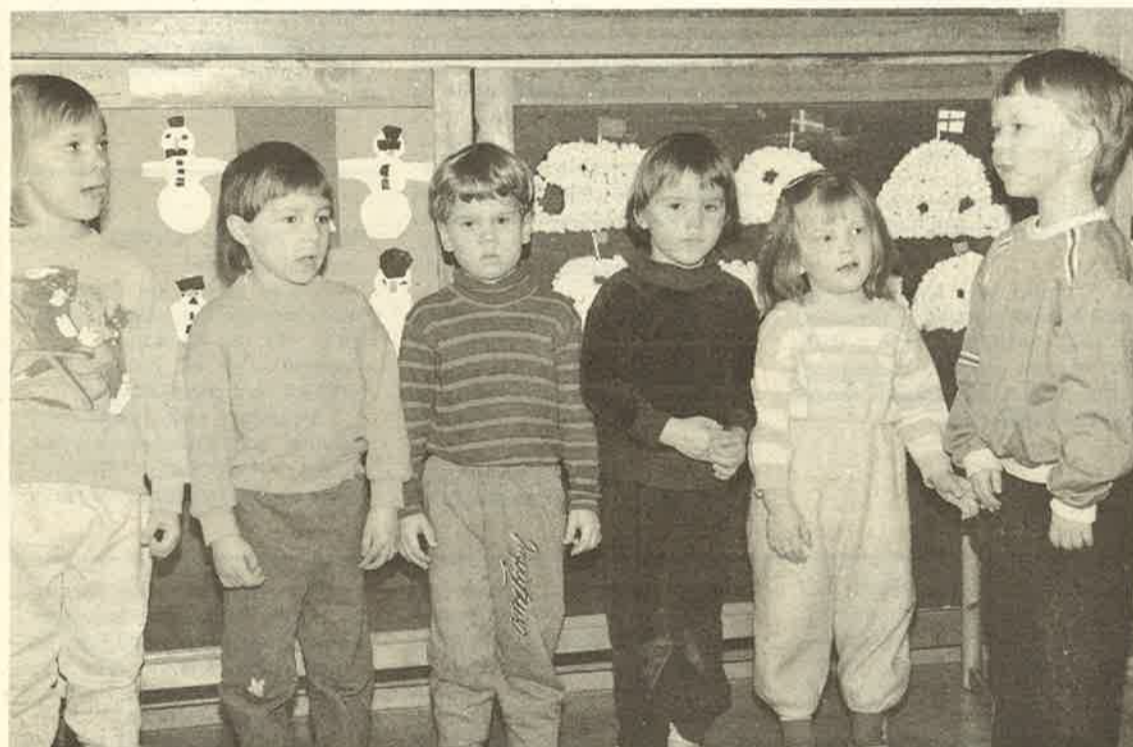
Mutta ei tässä toki ole kaikki. Jo ihan alusta lähtien, silloin kun esikoinen, nyt jo iso koululainen, kolmivuotiaana taapersi kassi heiluen pienten ryhmään, on torppistoiminnassa viehättänyt vanhempien runsas osallistuminen kerhon työhön. Väen vähyyttä retkillä, kisoissa ja mitä erilaisimmissa tapahtumissa ei ole tarvinnut häpeillä. Poikkeuksen ovat tehneet vain vuosikokoukset. Vanhana aktiivina toivoisi, että vanhempien vastuu lastensa kerhosta ulottuisi myös kokouksiin, joissa toimintaa suunnitellaan ja luodaan. Osanoton voisi kymmenkertaista, eivätkä seinät siitä vielä pul-

listelisi. Vanhempien yhteistoiminta kerhon toiminnan monipuolistamisessa (tutustumisretket, näyttelyt, ulkoilut ym.), ja perhe-toiminnan järjestämisessä on ollut hyvää toimintaa. Siitä on jäänyt vain mieluisia muistoja. Kun vanhempaintoimintaan joskus vahingossa joutui mukaan, loi se ihan uuden suhteen koko Torppikseen ja kaikkeen lasten hyväksi tehtävään työhön. Ei todellakaan tarvitse tyytyä kaikkein helpoimpaan ja valitella kerhojen puutetta tai sisältöä, vaan yhdessä tehden voidaan luoda hyvää toimintaa koko alueen lasten parhaaksi.

Torppis toimintoinen ja juhlineen on vuosikausia ollut osa elämää. Kun se nyt kuopusten koulun alkamisen myötä loppuu, jää mieleen kiitollinen haise. Se oli mukavaa niin kauan kun sitä kesti. Torppishengen luomisesta kiitos kuuluu torppistadeille. Siis kiitos ja hyvää jatkoa.

Retkeily avartaa, vai mitä ankat?

Mikähän meidät näin vakaviksi sai, juhlapuheetko...

"Se saa hypätä pöyrälle..."
palveleva – edullinen

Ruokamarkkinat
ISOO-ANTTI

MYY - VAIHTAA - OSTAA

Vaunut, sängyt, syöttöt., huonek., astiat ym.

Osto ja Myyntiliike MUKSULA

Voionmaank. 8 p. 610640

198,-

LASTEN JA NUORTEN KENGÄT ASIAN-TUNTIJALTA 129,-

kenkäexpertti
nahkatavaratalo
LEINO
KAUPPAKATU 18 JYVÄSKYLÄ

PARTURI-KAMPAAMO
Oma
Kauppakatu 5
Puh. 614345

Nyt on kevätsiivouksen aika myös hiuksissa!
Tule: Tehdään siivous osoitteessa: Kortepohjan Parturi. Tuula Heikkinen Laajavuorentie 5 A 252 141.

NYT HINTARYSÄYS NYT

Valmiiksi painetut T-paidat, collegepuserot kotimaista korkealuokkaista **NYT jopa alle PUOLEN HINNAN.**

Hae omasi.
TARRA PAITA OY
Vaasank. 10 p. 215384

KEVÄT

Räntäseula seudun päällä,
saappaan alla lotinaa,
lantajuova järven jäällä –
kesä tulee, ihanaa!

Lauri Viita

Muistelmia

kokosi Merja Heikkilä

Markus, 5 vuotta
Torppiksen isojen ryhmä
- Ai, mikä mukavinta...? No, askartelu on älymukavaa. Ja arvavaa mikä! KAUPUNKILEIKKI! Semmonen että on ambulanssi ja sairaala ja bussit. Ja sairaalassa potilaita. Sit on kampaamo ja pankki jossa on muovirahoja ja passit vai mitkä ne nyt on... pankkikirjat.
- Ei siellä mikään oo keljuu. Kivimmat kaverit on Ana ja Juhu.

Anna, 11 vuotta
Kortepohjan ala-aste, 5. luokka

- Mä alotin jo kolmivuotiaana ja kävin Torppista kouluikään asti. Esikoulukin tuli käytyä Torppiksen sivuhuoneessa.
- Ketähän ne opet... Rannan Laura oli ainakin ja Kaarina - sitä sanottiin että Ippa - ja sit se Anna Oka.
- Pienenä joskus päästin porut siinä eteisessä kun ei halutanu jäädä. Kai mä pelkäsin ettei äiti tuu hakeen tai jotain - se Rannan Laura sit rauhoitti mut.
- Ippa soitti usein pianoa ja opetti laululeikkejä, siitä mä tykkäsin. Ja satuja oli mukava kuunnella. Ja ne isot pehmeät hevostyynyt mä muistan: niistä tehtiin torneja ja välillä ratsastettiin.
- Valokuvaamista mä kyllä inhosin! Ja se oli tyhmää kun mehut kaatuili pitkin pöytä joskus.
- Viimeisestä keväästä mä muistan sen kun mentiin tutustumaan oikeeseen kouluun, se oli jotenkin jännää.
- Meitä oli siellä esimerkiksi Martinin Riikka ja Bonsdorffin Miki ja Moni ja Ruuskan Katja, me ollaan edelleen koulukavereita.

Santtu, 11 vuotta
Kortepohjan ala-aste, 5. luokka

- Isojen ryhmässä kävin Torppista, sen täyty olla -80-81, koska olin silloin viisivuotias. Sitten menin esikouluun.
- Oliskohan opena ollut joku Erna... ja Anna taisi olla ja Kaarina. Kiva sinne oli aina mennä. Eväitä vaihdeltiin joskus kavereitten kanssa - no kun mulla oli aina juustoa ja niillä makkaraa. Varstalan Panu siellä oli ja Jalaksen Juhana. Ja Jere ja Miska ja Aapo. Vieläkin ollaan kavereita.
- Se oli muuten hauskaa kun tehtiin mekanoista pyssyjä ja oltiin hirveenä sotaa! Sitten aina vangittiin toisia vessaan... No joo, kiellettiinhan meitä siitä. Ei sitä kaikkia muista enää.
- Mutta sen kyllä muistan että kerran putosin puolapuista ja sain aivotärähdyksen... Vaikka ei me mitään huligaaneja oltu, minkä nyt Misen kanssa joskus töhötettiin.

Katja, 14 vuotta
Kesyn yläaste, 7. luokka
- Äidin muistin mukaan mä kävin Torppista kolme vuotta, eli se tarkoittaa sitä että alotin kolmivuotiaana ja menin sitten kuusivuotiaana esikouluun.
- Sielloli kauheen hauskaa, mä olisin varmaan ollu siellä enemmänkin jos olis voinu.
- Opettajien nimiä en kyllä muista. Mä muistan kyllä minkä näköisiä ne oli, mutta nimiä en.
- On sieltä kaikenlaista jääny mieleen... Esimerkiks se kun yks poika pudotti mut pöydältä ja mä sain aivotärähdyksen! Hevostyynyt mä muistan hyvin, ne oli kivoja paitsi silloin kun ne piti pinota lomittain päällekkäin ja sit ne aina meinas kaatua.
- Soittimista mä tykkäsin. Sielloli triangeleita ja puisia heilistimiä, joilla aina soiteltiin. Sit siellä oli puisia koottavia junaratoja, joista mä olisin tykänny, mutta useimmiten niillä leikki vaan pojat.
- Opettajien huoneessa oli sellasia käsinukkeja joihin ei saanu koskea. Niitä vaan joskus näytettiin, mutta leikkeihin me ei niitä saatu vaikka mieli ois tehny.
- Joskus keväällä käytiin retkellä Laajavuoressa, siellä oli ki-

Jukka, 18 vuotta
Voionmaan lukio, 2 luokka
- Huhuh, emmä kyllä muista sieltä mitään... No, oisinko viisivuotias ollu silloin, koska sit mä kuiteski menin esikouluun. Siitä on sentään kolmetoista vuotta!
- Muistaakseni me askarrettiin jotain ja syötiin eväitä. Joskus kai laulettiin. Muuta en kyllä muista. Kai mä siellä tykkäsin käydä...
- Viljasen Jussi oli paras kaveri. Näitä naapurin tyttöjähän siellä oli kans - Salmian Kaisa ja Nyrhisen Katja ja Komín Paula. Ei oo kyllä paljoo jääny mieleen niistä ajoista... Siinäpä ne tärkeimmät.

Pääsiäinen lähestyy ...
Tule!
Avoimna joka päivä!

INTERFLORA
Korte-Kukka
Kortepohjan ostoskeskus
p. 252 028

'Oi niitä aikoja, oi niitä aikoja'

Näin huudahdan, kun ajattelen Torppiksen perustamisajaksia, sillä siihen ajanjaksoon liittyi paljon kaikenlaisia asioita ja tapahtumia, etteivät sanat riittää kertomaan. Pienempiinkin tekemisiin ja askareisiin punoutui senkaltainen tunnepanos, että sitä on vaikea näin paperilla kuvata.

Mielestäni alkuajan toimintaa kuvaa parhaiten yhdessä toimimisen periaate.

Yhteisen päämäärän, oman lastentarhan perustamisen, saavuttamiseksi ahkeroinvat niin toimeliaat vanhemmat kuin myös lapset.

Oma osuuteni muodostui siitä, että sain toimia lasten toiminnan koordinaattorina lastentarhanopettaja-ammattinimikkeen pohjalta.

Marraskuun 1. p:nä v. 1971 teimme ensimmäisten lapsiryhmien (silloin 4-vuotiaiden) kanssa historiallisen Torpanperän varastorakennuksen 'valtauksen'. Muutamia minuutteja kestävän alkuhämmennöksen iäl-

keen ryhdyimme työhömmä, oman 'kekomme' rakentamispuihin. Aloimme tehdä tilaamme viihtyisäksi ja omaleimaiseksi erilaisin kädentöin. Puuteista huolimatta koimme yhteisen tilan meille tärkeäksi ja viihtyisäksi.

Toimintamme lasten kanssa oli hyvin monimuotoista. Musisoimme, lauloimme, leikimme erilaisia leikkejä, retkeilimme ja teimme myös aivan oikeita työtehtäviä, kuten esim. kotitaloustöitä, puutöitä, siivousta ja järjestämistä. Kaiken toiminnan perustana oli kuitenkin periaate; lapsen mahdollisuus kasvaa omassa persoonassaan yhteisten sääntöjen ja normien puitteissa ja yhteisen päämäärän, lastentarhan pysyvyyden ylläpitämiseksi ja vakiinnuttamiseksi. Viimeksi mainittua toiminnan tavoitetta kuvaa hyvin mm. tapahtuma, kun silloinen kaupungin sosiaalijohtaja kävi tutustumassa toimintaamme ja tuli kävännillään vakuuttuneeksi

toimintamme taloudellisen tukemisen välttämättömyydestä, sillä niin aidosti ja mahtipontisesti lapset perustelivat viihtymistään omassa lastentarhassaan. Ympäristön asukkaat saivat tutustua lasten toimintaan mm. järjestämämme 'Lasten töiden näyttely'-teeman puitteissa. Lasten työt saivat sellaista ihastusta aikaiseksi, että Keski-suomalainenkin noteerasi tapahtuman tekstin ja ison kuvan kera.

Tämän lisäksi vanhemmat ja lapset järjestivät mm. 'autotallimyyjäiset', kuten niitä silloin kutsuimme. Myyjäiset olivat eräänlainen kirpputorimuunnelma, ostettiin ja vaihdettiin käytettyjä vaatteita, urheiluvälineitä, leikkivälineitä jne...

Juhlapäivien vietto kuului myös olennaisena osana toimintaamme arjen keskellä.

Pidettiin joulujuhlat ja kevätjuhlat sekä 'lymyttiin' laskiaiset, 'riehakoitiin' vaput ja mättäällä istuen odotimme juhannuksen saapumista.

Vuoteemme lasten kanssa mahtui paljon työtä ja toimintaa, mutta tässä voin kuvata vain murto-osaa lasten työskentelystä.

Lapset kasvattivat myös minua kasvattajana ja opettajana. Yhä selkeämmäksi piirtyi mieleeni kuva vanhan pedagogin, runoilijan Aaro Hellaakosken nä-

kemys lapsesta: 'Lapsi on maailma sinänsä'. Näitä maailmoja oli Torppiksessa silloin 60.

Arvostetun kasvatustieteilijän, professori Urpo Harvan määritelmä kasvatuksesta muodostui myös lasten ansiosta sisäistyneeksi ulottuvuudeksi toiminnassani.

Hän kuvaa kasvatusta seuraavasti: 'Kasvatus on lapsen kasvamaan saattamista ja tämän kasvun tukemista'. Tämä pyrittiin toteuttamaan myös Torpanperän lastentarhassa.

Näin tervehdin kiitosajatus Teitä, Te vanhat torppislaiseni, Teitä kaikkia aikuisia, jotka olitte yhteistyökyvykkyydessänne ja toimeliaisuudessaan todella kunnioitettavia.

Toivon sydämestäni kaikkea hyvää Torppikselle tätä päivää, huomista ja tulevia aikoja varten.

Iloita odottakaamme yhdessä 'Oi niitä aikoja' tulevaisuudessa.

Alkuajan torppisope
Maija Rantala EO, KM

Vauva

Vauva tissistä maitoo hotkii, myöskin tyhjää hän jaloilla potkii. Vauva kasvattaa pitkää tukkaa, ja tilaa jää paljon sukkaan. Vauvalla ei ole silmät kierot, mutta takapuolesta päästää pahat lierot. Vauva terve aina, huoletkaan häntä ei paina. Nimeä hän ei tiedä, hölskyä ei ainakaan siedä. Kukallinen on sillä paita, onhan se vielä saita. Vauvalla on iso varvas, mutta varmaan aika karvas.

11-vuotiaan ex-torppislaisen runon uuden torppislaisen syntymässä.

Tällainen on päivämme

Raija Sipilä, päiväkodin johtaja
Pirjo Johansson, lastentarhanopettaja

Kello on 9.00. Torppiksen ovi avataan ja 17-18 sirkeäsilmäistä torppislaista kirmaa sisään innosta puhkuen: "mitä me tänään tehdään, ope?!"

Kun lapset ovat asettuneet omille penkkipaikoilleen, tossut saatu oikeisiin jalkoihin ja nimenhuuto suoritettu, alkaa piano soida Pirjo-open hyppysissä.

Lauletaan ja leikitään vanhoja laululeikkejä tai opetellaan uusia. Roolipäähineet luisuvat välillä silmille pienten päissä, mutta ei se menoa häitää. Lauluhetken mahtuu monenlaista kivaa ohjelma numeroa: loruja, lauluja, kuunteluharjoituksia, liikunta-, kilpa-, sormi-, rooli- ja rytmi-leikkejä. Musiikki pistää lapset pomppimaan palloina "pom, pom kumipalloina, hauska ompipomppia", kunnes jättiläinen raskain askelin tulee näyttämölle ja valtaa sen. Pienet hennot lumihuutaaleet odottavat pilvenreunalla vuoroaan ja lähtevät sitten leijailemaan ilmojen halki.

Päätynevätköhän viimein nallen nöpökuonolle?

Pääsevät toki lapsetkin tuotamaan musiikkia; osa lapsista saa kapuloita, osalle annetaan kastanjetteja, triangeleja ja helistimiä. Ja sitten soitetaan innokkaina. Toiset lapset antavat taputuksillaan tahtia soitolle.

Erilaiset kilpailut tuovat lauluhetken jännitystä ja jokaiselle kilpailijalle riittää omat kannattajansa. "Mitä se, vaikka en ollutkaan tänään paras - Oli se kuitenkin jännää."

Isompien 5-6 -vuotiaiden lasten kanssa tutustutaan musiikin peruskäsitteisiin (korkea, matala, voimakas, heikko, nopea, hidas, jne.) sekä melodia- ja rytmitajun kehittämiseen.

Kun laulut on laulettu, keskustellaan lasten kanssa heille läheisistä ja tutuista asioista.

Opitaan myös uutta tietoa. Tällaisia asiakokonaisuuksia nimetään keskusaiheiksi.

Keskusaiheet antavat virikkeitä lasten touhuiluun. Posket punoittaen aherretaan pöydän ääressä ja muovillaan taideteoksia, tai askarrellaan saksien, liimojen ja papereiden kimpussa. "Tuu kattoon ope mun työtä!" huudetaan joka pöydästä ja näytetään ylpeinä omia aikaansaannoksia. Maalattessa väri roiskuu nenänpäätä myöten ja ilmeet ovat iloiset.

Joskus Torppiksen pienessä keittiössä on huisketta, kun pikkukokit leipovat ja "kokkaavat". Lopputulos on useimmiten herkullinen. Aina ei päiväkodissa kuitenkaan pysytellä seinien sisäpuolella. Retket tuovat kivaa vaihtelua toimintaan ja lapsilla on tilaisuus tutustua paikanpäällä asioihin, joista on puhuttu. Urheilupäivinä pistetään sukset jalkaan ja suunnataan järvelle tai harjoitellaan luistelun aakkosia luistinradalla.

Teatteriesitykset, niin lasten kuin aikuistenkin tekeminä, ovat yksi osa Torppiksen toi-

Sadut rikastuttavat lapsen maailmaa. Niitä luetaan Torppiksessa päivittäin.

mintaa. Juhlat, karnevaalit sekä erilaiset riehut naamiaisineen ovat aina tervetulleita lasten keskuudessa.

6-vuotiaat odottavat innokkaina perjantain "esikoulupäivää". Silloin opetellaan tärkeitä asioita ja saadaan pientä tuntu-maa syksyn koulunkäynnille.

Ohjatun toiminnan jälkeen "vaihdetaan vapaalle". Pikkuaidit hoivailevat vauvojaan kotileikkurinurkkauksessa. Isännät taltuttavat koiriaan ja rallikuskit huristelevat autoillaan ympäri huonetta. Hyllyillä pelit ja palikat odottavat rakentajiaan. Kaikilla on hauskaa. Vapaa-aikaa leikkiin tulee aina olla aikaa.

Kun leikit on leikitty ja tavarat laitettu paikalleen, on ruokailun aika. Kädet pestään ja eväät kaitetaan omasta kerhorepusta esiin. On ehkä päivän tärkein

Kauniit ruokailutavat ovat Torppiksessa kunniaa.

hetki - ruokakello voi kilahda. Ennen virkeä Lupu-ankka rummutti lapsille ruokafanfaarin ja toi samalla hiljaisuuden. Kaik-

kien suruksi Lupu särkyi ja tilalle tuli ruokakello. Ruokalaulun jälkeen päästään tutkimaan, mitä äiti on laittanut evääksi.

Kun on syöty, haetaan satu-tyyny, jolla on mukava istua ja katsella kirjoja. Joskus luetaan yhdessä kuvakirjaa, joskus taas kurkistetaan lorupussiin, joka aukeaa vain taikasanoilla.

Torppispäivä päättyy loppulauluun: "Nyt on laulut laulettu ja lähdettävä on, hei vaan heipä hei ja lähdettävä on."

TAIVAS!
Nyt
kaapeli-tv
on täällä.

Lisätietoja
Puh. 690 411

Keski-Suomen Puhelin Osakeyhtiö

IKKUNALASIT
PEILIT
AUTON
TUULILASIT
LASIHUOLTO
Tapionk. 4
P. 217332

Hotelli Laajavuoren
Parturi-kampaamo
PEHMENNYS-
TARJOUS
130,-
Varaa aika: 251122/kampaamo

Lippu korkealle -valitse kotimainen!

KOTIMAISEN TYÖN LIITTO

LAPSI TURVALLISESTI AUTOSSA

MAZDA

Laukaantie 1
p. 678 211

AUTO ARE

TORPPISLAISET 1986 - 87

3-4-vuotiaiden aamupäiväryhmä

3-4-vuotiaiden iltapäiväryhmä

5-6-vuotiaiden aamupäiväryhmä

5-6-vuotiaiden iltapäiväryhmä

Avoimien ovien päivä

Uusille Torppislaisille

Tiistaina klo 9.00-10.30
28.4. klo 13.00-14.00

Tule tutustumaan!

HAKUAIKA

Torpanperän päiväkotiin toimintavuodeksi 1987-88 on 21.4. - 30.4.1987

Päiväkodissa toimii neljä lapsiryhmää:

3-4 -vuotiaiden aamu- ja iltapäiväryhmät
ma-ti klo 9.00-11.30
klo 13.00-15.30

5-6-vuotiaiden aamu- ja iltapäiväryhmät
ke-pe klo 9.00-11.30
klo 13.00-15.30

Kuukausimaksut: 1987

3-4 -vuotiaiden ryhmät 100 mk/kk

5-6 -vuotiaiden ryhmät 135 mk/kk

Hakulomakkeita saa päiväkodista, os. Emännäntie 27 B.
Tiedusteluihin vastaa päiväkodin johtaja Raija Sipilä,
puh. 252 686.

Kannatusyhdistyksen johtokunta

KEVÄÄN 1987 TILAISUUDET:

PÄÄSIÄISKONSERTTI

tiistaina 14.4. klo 10.00 kaupungin kirkossa

LASTEN KONSERTTI

perjantaina 24.4. klo 18.30 yliopiston juhlasalissa

AVOINTEN OVIER PÄIVÄ

tiistaina 28.4. klo 9-10.30 ja 13.-14.30 päiväkotiin tutustumista varten.

VANHEMPAINILTA

keskiviikkona 6.5. klo 18.00 päiväkodissa esikoululaisten vanhemmille

KEVÄTJUHLA

perjantaina 29.5. klo 18.00 Könkkölässä

Kannatusyhdistyksen johtokunta v. 1987

Marja Leena Immonen-Päärnilä, puh.joht.

Hilkka Hautamäki

Päivi Jaakkola

Lasse Kannas

Kerttu-Liisa Vestola, siht.

Jukka Orava, varajäsen

Kirsti Vilkuna, varajäsen

Päiväkodin henkilökunta v. 1987

Raija Sipilä, johtaja, lastentarhanopettaja

Pirjo Johansson, lastentarhanopettaja

Tuija Mönkölä, päiväkotiapulainen

Maarit Karppi, siivooja

Torppis-lehti

Torpanperän päiväkodin kannatusyhdistyksen tiedotuslehti

Lehteä toimittivat:

Pirjo Johansson, vast.toim.

M-L Immonen-Päärnilä

Merja Heikkilä

Lasse Kannas

Mariana Nurminen

Kirsti Vilkuna

Kuvat: päiväkodin arkisto, vanhemmat ja Lauri Raippalinna